

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ διότι δεν αποδεικνύει την ύπαρξη πλεονεκτήματος βάσει των επικουρικών διατυπωθεισών αιτιολογιών.
- Η επικουρική διαπίστωση της αποφάσεως ότι η φορολογική απόφαση του 2003 παρέσχε στη LuxOpCo οικονομικό πλεονέκτημα επειδή βασίστηκε σε τρεις ακατάλληλες μεθοδολογικές επιλογές στηρίζεται σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των αντίστοιχων ρόλων των LuxOpCo και LuxSCS και είναι αβάσιμη.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ διότι χαρακτηρίζει εσφαλμένως την φορολογική απόφαση του 2003 *ad hoc* ατομικό μέτρο και, ως εκ τούτου, εσφαλμένως στηρίζεται σε τεκμήριο επιλεκτικότητας.
- Βασιζόμενη στον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της φορολογικής αποφάσεως του 2003 ως *ad hoc* ατομικού μέτρου, η Επιτροπή, στην πρώτη διαπίστωσή της σχετικά με την επιλεκτικότητα, εφαρμόζει εσφαλμένως τεκμήριο επιλεκτικότητας και οδηγείται στη διαπίστωση ότι η φορολογική απόφαση του 2003 είναι επιλεκτικού χαρακτήρα.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και στην αρχή της ασφάλειας δικαίου διότι η ανάλυση της αποφάσεως περί επιλεκτικότητας δεν βασίζεται σε ορθό πλαίσιο αναφοράς.
- Με τις επικουρικές διαπιστώσεις περί επιλεκτικότητας, η Επιτροπή κακώς αποκλείει από το πλαίσιο αναφοράς τη γενική διοικητική πρακτική του Λουξεμβούργου όσον αφορά την ενδοομιλική τιμολόγηση, κατά παράβαση της ισχύουσας νομολογίας.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της αναδρομικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και σε ουσιώδη διαδικαστική απαίτηση, διότι αξιολογεί την εγκυρότητα της φορολογικής αποφάσεως του 2003 διά παραπομπής στις μεταγενέστερες κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ.
- Η Επιτροπή, εισάγοντας διακριτική μεταχείριση και εκτιμώντας ότι οι προσφεύγουσες και το Λουξεμβούργο δεσμεύονται συναφώς, εφαρμόζει με αναδρομική ισχύ πρότυπα των κατευθυντηρίων γραμμών του ΟΟΣΑ του 2017 σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση, που εκδόθηκαν για πρώτη φορά μετά την κίνηση της διαδικασίας από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και πολύ μεταγενέστερα της εκδόσεως της φορολογικής αποφάσεως του 2003.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 17 του κανονισμού 2015/1589⁽²⁾ διότι η απόφαση διατάσσει την ανάκτηση της ενισχύσεως, μολονότι η προβλεπόμενη προθεσμία παραγραφής έχει παρέλθει.
- Η ανάκληση την οποία διατάσσει η απόφαση είναι μη νόμιμη, διότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 17 του κανονισμού 2015/1589 δεκαετής προθεσμία παραγραφής έχει παρέλθει.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2018/859 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38944 (2014/C) (πρώην 2014/NN) που έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο για την Amazon [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2017) 6740] (ΕΕ 2018, L 153, σ. 1)

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2015 περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2018 — J. García Carrión κατά EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Υπόθεση T-358/18)

(2018/C 276/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: J. García Carrión, SA (Jumilla, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Arsuaga Santos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης JAUME CODORNÍU — Υπ' αριθ. 14 543 599 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 451/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την καταχώριση του υπ' αριθ. σήματος 14 543 599 στην κλάση 33.
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2018 — Unifarco κατά EUIPO — GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)

(Υπόθεση T-359/18)

(2018/C 276/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unifarco SpA (Santa Giustina, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Perani και J. Graffer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche Srl (Ρώμη, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRICOPID — Υπ' αριθ. 14 287 056 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 2150/2017-5